La premsa està present al carrer.

LA PREMSA CATALANA

Perspectives i futur

JOSEP M.ª FIGUERAS

Cal constatar, en primer terme i com ja és sabut, l'increment que han pres les publicacions en català que s'han publicat arran de la mort d'en Franco. Les grans realitzacions de premsa, des dels dos diaris existents fins al naixement de la premsa general especialitzada, setmanaris d'humor, d'esports, d'informació general, etc. han hagut de veure la llum amb la desaparició del qui fou el principal obstacle teòric per a la plena vida dels diaris i revistes en la nostra llengua.

Antoni M. Güell i Modest Reixach van publicar un interessant treball **La producció editorial a les àrees lingüístiques restringides: el cas català**, que va publicar l'ICESB el 1978 dins el número 12 de la seva publicació **Perspectiva Social** i comentaven dins el capítol de les recomanacions i conclusions que cal:

Començar l'edició d'una revista setmanal en forma de suplement dominical del diari **Avui**.

Estudiar la viabilitat de tres tipus de publicacions periòdiques a nivell del Principat: revista gràfica, revista d'humor, revista d'esports.

L'auge de publicacions catalanes de tipus local, barris, comarcal... suggereix la conveniència d'establir diferents tipus de col·laboració entre aquests i els diaris i revistes d'abast més general.

Dreçar amb les revistes una espècie d'elenc o anuari amb indicacions de les seves principals característiques per l'estil de **Llibres en Català** de l'INLE.

La dinàmica de la premsa catalana

D'aquests cinc punts cal observar com la pròpia dinàmica de la vida de la premsa catalana ha solventat la seva resolució. Així pel que fa referència als tres tipus de publicacions periòdiques cal observar l'existència de quatre revistes humorístiques: **La pipa d'en Roc** i **El Cementiri** (Mataró), **El Dàtil** (Gandia) i **Amb potes rosses** (Barcelona), d'esports, el naixement d'**Esports Blaugrana** (Barcelona), etc. S'ha realitzat també un anuari de la premsa catalana actual amb motiu de l'exposició del mateix que han organitzat Òmnium, Xarxa Cultural i la "Caixa", es treballa en la coordinació dels esforços de la premsa comarcal vers la realització del **Congrés de la Premsa Catalana**. D'altra banda problemes de caire global i econòmics impedeixen que el diari **Avui** realitzi un suplement en color dominical com els extraordinaris que ha fet sobre Andorra, l'11 de Setembre o Volem l'Estatut.

Mentre arriba la solució definitiva per tots els mals de la premsa: la presa del poder polític amb estatuts d'autonomia i governs autonòmics per als Països Catalans. Especialment greu és però la situació al País Valencià i a les Illes on no hi ha ni el nombre de publicacions i lectors que al Principat. No s'ha arribat encara a la situació dels inicis de la dècada dels setanta quan els diaris i revistes castellans iniciaven la catalanització del contingut com a pas previ per a la introducció del català de manera progressiva a les seves pàgines fins arribar a la premsa escrita totalment en català. Als països germans la premsa no es troba encara ni a la primera etapa. Hi ha una absència general de publicacions i un control de l'oligarquia que trava la lliure expressió i l'ús periodístic de la nostra llengua.

Com molt bé assenyalen les conclusions de l'àmbit dels Mitjans de Comunicació dins el **Projecte de Resolucions**

Any 4 - Número 968
Preu: 20 ptes
2,5 NF (prov) 40 Pence
Sobrepreu de 2 pessetes per transport urgent a Alacant, Balears, Madrid, Saragossa i València.
Edita: Premsa Catalana, S. A. Barcelona
Director: Jordi Maluquer i Bonet

AVUI

Redacció i Administració Diputació, 284 Barcelona - 9 Telèfon 301 00 54 (Barcelona 93) Télex: 54063 Tallers: Editorial Manchete, S. A. Roger de Lluria, 35 Barcelona - 9 D. L. B. 20.249 - 1976

Dissabte, 7 de juliol del 1979

Barcelona

PSC, PSUC, CDC i ERC, plegats en la lluita per l'Estatut

Els quatre partits catalans, PSC, PSUC, CDC i ERC, després d'una reunió d'alt nivell celebrada ahir a la tarda en què coincidiren en la defensa total de l'Estatut de Sau, s'han posat d'acord a emprendre i impulsar conjuntament una estratègia de lluita política a tot nivell per tal de pressionar favorablement per a Catalunya l'inici de la negociació de l'Estatut a les Corts.

Representants dels partits PSC, PSUC, CDC, i ERC, que es reuniren ahir a la tarda per tractar de la situació política en relació a l'Estatut, acordaren de convocar la delegació dels vint-i-un parlamentaris catalans que han de participar en la negociació del projecte de Sau a les Corts, per a una reunió que tindrà lloc dimarts vinent, a porta tancada, a l'ajuntament de Barcelona.

Els assistents a la reunió d'ahir, que era continuació de la celebrada dilluns passat al migdia, van coincidir absolutament en la defensa total de l'Estatut de Sau –com ens informaren fonts oficials del PSC– «com a expressió de la voluntat d'autogovern del poble de Catalunya». Van prendre l'acord de reunir la delegació dels vint-i-un parlamentaris dimarts dia 10, cal suposar que amb la intenció d'intercanviar opinions i informacions sobre el procés de discussió de l'Estatut català a les Corts i adoptar una posició conjunta.

Preparar l'Onze de Setembre

D'altra banda, els reunits van acordar també donar el seu suport a la iniciativa d'intel·lectuals, artistes i treballadors de la cultura que preparen un document en defensa de l'Estatut de Sau, així com d'impulsar l'acció que en el mateix sentit ha endegat el món associatiu d'arreu del país. En la mateixa línia, s'informà que es prepara una reunió autoconvocada per batlles d'arreu de Catalunya en defensa de l'Estatut, i es crea una subcomissió que prepararà la celebració del proper Onze de Setembre.

S'informà també dels diferents contactes amb altres forces polítiques i els socialistes proposaren d'ampliar les pròximes reunions a aquestes forces amb representació ja sigui a nivell parlamentari o municipal, cosa que quedà en estudi.

Le reunió tingué lloc de quatre de la tarda a dos quarts de set, a la seu del PSC i els assistents es tornaran a reunir dijous vinent. Hi participaren Joan Reventós, Felip Lorda i Josep Verde pel PSC, Macià Alavedra i Joan Rigol per CDC-Unió, López Raimundo, Antoni Gutiérrez i Xavier Folch pel PSUC, i Josep Fornas i Josep Rahola per ERC.

D'altra banda, ahir també la qüestió de la negociació de l'Estatut va ser motiu de dues altres reunions. Al matí, fou el comité executiu del PSUC qui es reuní per tal d'analitzar la situació, essent informat per Solé Tura de la discussió a la ponència corresponent del projecte d'Estatut basc. L'executiva del PSUC manifestà la seva preocupació en el sentit que els problemes de base suscitats, especialment els que expressen els motius de desacord d'UCD, no s'han resolt després de la primera lectura del text.

CDC es reuneix amb FNC, PSAN i Estat Català

A la tarda, i a la seu de CDC, se celebrà una reunió sobre l'Estatut i l'Onze de Setembre pròxim entre aquest partit i FNC, PSAN i Estat Català, que foren representats respectivament per Macià Alavedra, Mercè Oller, Joan Tarabal i Francesc Codina, i Josep Planchart.

Joan Reventós: el govern atempta contra Catalunya

«L'actitud del govern en relació amb l'Estatut és desconcertant i incomprensible. Aquesta actitud és un atemptat contra Catalunya, contra la democràcia i la Constitució espanyola», digué ahir Joan Reventós, primer secretari del PSC, en la cloenda de la II Escola Juvenil d'Estiu, organitzada per la JSC.

Reventós invocà la responsabilitat dels homes del partit del govern indicant que **«ningú no té dret a frustrar les esperances del poble de Catalunya d'accedir a l'autogovern»**.

Referent als contactes amb altres forces, el dirigent socialista digué: **«Estem en condicions d'afirmar que tots els partits catalans estan disposats a defensar l'Estatut de Sau.**

Després de les converses amb Centristes de Catalunya, creiem que aquesta faran honor al seu compromís amb el poble de Catalunya, tot i que estan sotmesos a profundes contradiccions per l'actitud del govern de Madrid». Sobre la lluita per aconseguir l'Estatut, digué que **«no hi ha d'haver protagonismes de cap partit.»**

Treball

Acord imminent entre la UGT i la CEOE

L'acord entre l'organització empresarial CEOE i la central sindical UGT sembla imminent. Només hi falta el vist-i-plau dels màxims organismes d'ambdues organitzacions, que es reuneixen aquest cap de setmana per separat.

Dues hores durà la reunió d'ahir entre els representants de les dues organitzacions per a tractar de la revisió salarial i el projecte d'estatut

Tarradellas a Madrid

Important entrevista amb el ministre Fontán

El president de la Generalitat i el ministre Fontán, en un moment de la conversa d'ahir

La visita al ministre Fontán va ser ahir el punt culminant de la jornada política del president Tarradellas, en la seva estada a Madrid que avui fa una setmana que va iniciar-se. Els traspassos de serveis pendents seran agilitzats i el president es reunirà la setmana que ve amb els ambaixadors dels Estats Units, la Unió Soviética i França.

Madrid (Crònica del nostre enviat especial, Antoni Ribas.) – Els aspectes que creiem que tenen més interès polític de la jornada d'ahir del president Tarradellas, la qual ja va desenvolupar igual com els dies anteriors en visites de caràcter protocol·lari de bones relacions, són la reunió amb el ministre d'Administració Territorial, Antonio Fontán, i l'anunci que ens féu el president que he estat convidat a entrevistar-se amb els ambaixadors dels Estats Units, la Unió Soviética i França.

Pel que fa a una amenaça de bomba a l'hotel Palace, on s'hostatja el president, podem dir que no hi hagué bon res i que ens qui fa aquella hora érem si hall de l'hotel no vam veure res més que la tranquil·litat habitual de la casa. Sembla que aquella amenaça va ser un malentès que va ocórrer per algunes redaccions que van endarrerar la notícia, però ni l'escolta policíaca del president ni els empleats de l'hotel ni van confirmar-nos l'existència d'un intent d'aquesta mena.

La visita de la qual, en acabar la jornada, poden estrenyir més aquestes especulacions polítiques és la que féu al ministre Fontán, ja que en la llarga conversa de més d'una hora que van tenir els dos polítics es va parlar dels traspassos de serveis pendents de l'Estat a la Generalitat i que la setmana que ve vindran a Madrid tècnics de la Generalitat per parlar d'aquestes qüestions. El ministre Fontán manifestava en acabar l'entrevista que havien parlat «de les qüestions pendents en les transferències que l'Estat ha de passar a la Generalitat, i si president Tarradellas m'ha anunciat que la setmana que ve vindran tècnics de la Generalitat per tenir converses»

Passa a la p següent

Ponència de l'Estatut basc

UCD acceptarà els concerts econòmics

Unió de Centre Democràtic acceptarà els concerts econòmics malgrat que hi vol algunes rectificacions tècniques, cosa que sembla obrir una via important d'acord per a l'Estatut basc.

Madrid (Del nostre enviat especial Pau Campa) – Els avenços en profunditat que segons Attard s'havien aconseguit en dies anteriors, van permetre ahir, en menys temps de les altres sessions, que es donés per acabada la primera lectura d'aquest text legal. Per a la pròxima setmana queda la gegantina feina de trobar fórmules concretes a totes les qüestions en què encara no hi ha acord. Cal veure, però, per una part, si els acords polítics poden tenir una concreció, i per l'altra si realment UCD està disposada a arribar a un pacte. Uns quants diputats no són certament optimistes, especialment alguns bascos i catalans.

Passa a la p següent

Consell de ministres

Reducció de l'enllumenat i

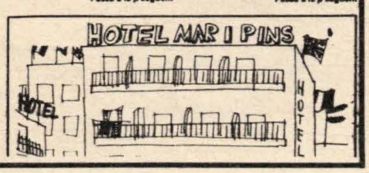

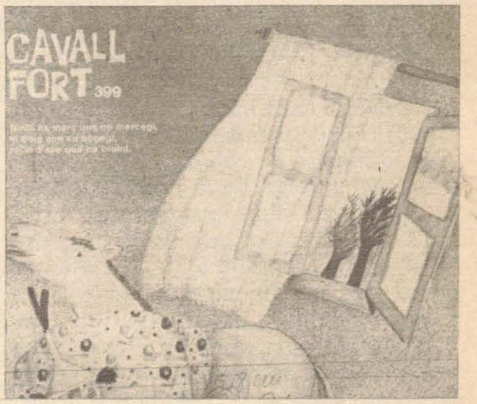

La premsa catalana cobreix avui els diferents àmbits.

del C.C.C. (Octubre de 1977) el futur de la premsa catalana va lligat a la normalització de la nostra societat. "Sense institucions pròpies, sense l'oficialitat de la llengua i sense unes mesures dinàmiques per potenciar la nostra premsa, la normalització informativa no serà possible".

Bàsicament i com s'ha dit des de múltiples plataformes la nostra classe burgesa no s'ha interessat d'una manera decidida per la cultura catalana, quan s'han hagut de fer projectes d'abast general –esmentant només diaris des de l'**Avui** fins al **Punt diari** tot passant pel nonnat **El Temps**– ha estat l'esforç col·lectiu que ha dut a terme l'execució dels buits informatius.

De l'etapa voluntarista que arriba fins ara, fins l'etapa professional que cal, hi ha encara un bon camí a recórrer que ha de passar tot i l'aproximació de les solucions car no hi ha solucions provades per camins com els que esmenta la ponència de **Premsa en Català** del I Congrés de Periodistes Catalans fet del 17 al 19 de Febrer de 1978 al Palau de Congressos de Barcelona:

Cercar el lector.
Cercar rendibilitat.
Normalització total.
Suport dels diners públics.
Catalanitzar la premsa cultural.
Bona formació dels professionals.

En definitiva els aspectes de la professionalització del mitjà, de l'empresa van íntimament lligats amb el futur de la premsa catalana. Només fent que la gestió empresarial sigui positiva, que el producte sigui ben atractiu i bo, que el català sigui present d'una manera total a la ràdio, la televisió, el carrer i la vida oficial, aconseguirem la consolidació de les nostres publicacions car ultra l'atomització comarcal i sectorial de les revistes catalanes amb tiratges, en general, que no ultrapassen els dos milers d'exemplars el salt que ha de fer la premsa catalana és el salt de la societat catalana de la dependència a l'autonomia.

Servitud i voluntarisme

Analitzada en conjunt la premsa catalana actual (p.c.a.) té encara uns greus defectes estructurals que es poden sintetitzar en dos mots: voluntarisme i servitud. Un voluntarisme que fa defugir per les circumstàncies d'origen i manteniment d'aquell professionalisme, que el mercat no permet llevat d'uns pocs casos, d'altra banda, tan necessari per la continuïtat, la màxima difusió i el bon producte. I una servitud envers l'entitat patrocinadora, el partit ▶

o ens ideològic que hi ha darrera i el capital que monopolitza el contingut.

Sortosament tant l'empenta i afany dels capdavanters com el fet que hom hagi considerat que "fer" premsa en català no era "negoci" han fet que el voluntarisme fos un semi-professionalisme i la servitud envers el capital diluïda en ser aquest d'aportacions populars mínimes que han fet —**Avui, Mestral...**— que els gestors no actuessin com a propietaris sinó com a coordinadors i promotors.

Sembla, doncs, que aquests dos elements —la servitud i el voluntarisme— vistos des de dins de les publicacions són la causa de la perenne crisi de la p.c.a. però mai no podem perdre de vista que són els elements externs encara els qui entrebanquen la lliure i necessària expansió de la nostra premsa. Així la manca de coordinació entre les diverses editores de la premsa catalana, la manca d'un ensenyament massiu i constant a tots nivells de la nostra societat, la presència del català als grans mitjans de comunicació d'una manera habitual, del cinema a la televisió passant per la ràdio, el poc poder real de les nostres institucions seculars, l'augment en l'ús del català al carrer, la vida oficial i comercial, als espectacles i arreu, de les autopistes als envasos de productes de consum.

No cal dubtar que de seguir el procés de recuperació nacional per uns camins d'enlairament i expansió obtindrem un marc de cultiu apropiat per al ferm desenvolupament dels nostres mitjans de comunicació escrits en català però els problemes interns seguiran mentre no hi hagi un debat clarificador a l'entorn dels mateixos. Als catalans, i sense pontificar, a vegades ens perd la xerramequeria però d'altres l'acció i cal que s'obri un diàleg sobre la p.c.a., cal que aquella primera reunió que es feu sobre la premsa comarcal el febrer al Casal de la Pau tingui una continuïtat, cal que entitats com l'Òmnium, Xarxa i la "Caixa" que han potenciat amb molt d'encert l'"Exposició de Premsa Catalana Actual" que porta ja visitades dotze ciutats catalanes aprofundeixen la tasca d'ajuda a la nostra premsa, cal que s'elabori, en definitiva, una teoria d'actuació perquè la premsa catalana deixi de ser l'obra d'uns "sonats" per a ser el treball constant d'uns professionals.

Com resoldre-ho? Òbviament un servidor no té, com ningú, la vareta que permeti resoldre-ho. He fundat i enterrat unes quantes publicacions —des del **Tarotdequinze** quan estudiava a l'Autònoma fins a **Conqueridors** quan era boy-scout a Valls tot passant per **Amics de St. Cugat, Mestral** o el **Butlletí de Xarxa Cultural** i aquests onze anys d'estimar i treballar la premsa catalana m'han ensenyat que sigui quina sigui la fase que ens toca viure, anys de resistència o anys de transició o anys de normalització les nostres publicacions viuen només de la fe il·lusionada i trencadissa d'uns homes i dones que endeguen amb més pèrdues que beneficis **La Boira** a Lleida o **Joc Vell** i **Voltes** a Vilabella. Sense aquests peons anònims i heroics la p.c.a. seria un fantasma del qual tots parlaríem però ningú no hauria tocat.

Les jornades de la crisi de la premsa celebrades l'hivern passat aclariren els diversos vessants del problema.

La premsa catalana interessa a la nostra societat.

Cap el Congrés de Premsa Catalana

Encetar feines de promoció tangibles i eficaces és allò que hem de fer. Per això cal agrair a l'**Avui** que hagi encetat una labor de difusió d'ell mateix, que Gallca hagi enviat als 6.000 metges barcelonins una lletra amb 12 butlletins de subscripció per les principals revistes, que es mantingui i s'estengui l'"Exposició de Premsa Catalana Actual" que no resti només al Principat i arribi a Perpinyà, a Ciutat de Mallorca, al País Valencià, a París i també a Madrid, que es creï una agència informativa en català, que es potenciï el futur Congrés de la Premsa Catalana, que es creï un Secretariat de Premsa per coordinar les gairebé 500 publicacions i efectuar esforços que les ajudin a totes elles. Que hi hagi acció i reflexió però sempre la voluntat no només de resistir en moments de crisi i trontollament sinó de transformació, de canvi, d'adaptació. Cal que la p.c.a.

"VERTA-LUX"

LA PUBLICITAT

Per al vostre infant...

La República triomfant

Ahir Francesc Macià proclamà la Republica Catalana a la Diputació de Barcelona

A Madrid ha quedat constituit el govern provisional de la República presidit per Alcalà Zamora

A les 9 de la nit l'ex-rei Alfons XIII marxà en automòbil. No se sap on s'ha dirigit.

Avui marxaran els seus fills

El palau fou tancat ahir a dos quarts de deu de la nit

La proclamació s'ha efectuat sense incidents enlloc

Un dia històric

14 d'abril de 1931

Moments històrics

Sempre hi ha hagut premsa catalana.

deixi de ser com diria un ex-seminarista o un ex-disbauxat l'amant per a convertir-se en la senyora. En el centre de l'atenció i l'atracció. No en una segona part. Sense aquests elements de prioritat la p.c.a. no podrà fer el salt vers la normalitat fins que el país i la societat hi arribin. I cal encara una generació... D'aquell Institut Català de la Informació que sentíem parlar al Congrés de Periodistes Catalans no s'ha cantat ni gall ni gallina més, de les resolucions de l'Àmbit de Premsa del Congrés de Cultura Catalana ja n'estem tips de "copiar" les conclusions sense que es duguin a la pràctica. Per aquesta raó cal aixecar un crit com aquests coets de la revetlla de Sant Joan que tot fent espetecs creen una Flama que de punta a punta dels Països Catalans ens encenen a tots plegats i elaborar una síntesi freda i seriosa, científica i desapassionada que permeti a la p.c.a. sortir de l'atzucac en el qual es troba, d'aquest carreró sense sortida que fa que quan l'"heroi", l'heroic almogàver o la seva dona es cansen, tanquin la revista. Que la p.c.a. esdevingui un fet amb cara i ulls no només amb la boca per a cridar.

Des de l'HORA fem doncs una crida vers la reflexió pública per tal que entitats que han treballat per la normalització de la nostra premsa col·laborin i endeguin un procés de clarificació envers el tema que ens ocupa, que periodistes situats a l'Ajuntament de Barcelona, a l'Associació de la Premsa de Barcelona o a la Facultat de Ciències de la Informació encetin aquest camí que ens ha de menar vers la celebració del **Congrés de la Premsa Catalana** que permetrà que els professionals de la premsa discutim sobre la temàtica i elaborem camins de sortida sense haver d'esperar que la societat s'hagi transformat. ■